

До методів активізації кінетичної (*рухової*) пам'яті студентів, можливих до реалізації під час семінарських занять у ВНЗ, де вивчають економічні дисципліни, можна віднести:

1) пропонування вийти до дошки (виклик до неї) з метою написання формул, вирішення розрахункових завдань, презентації графіків; при цьому слід почергово задіювати більшу кількість студентів на меншій обсяг поставленого завдання;

2) пропонування студентам зобразити за допомогою пантоміми певні економічні поняття;

3) формування 1 групи студентів (яка в цілому є економічним показником), кожний з яких представляє всій групі структурний елемент цього економічного показника з використанням словесних пояснень, паперу, кольорових олівців;

4) перемішування студентів у групі через пропозиції їм змінити місце розташування в ряду (змінити ряд) з метою формування кількох груп, які будуть працювати над поясненням (презентацією) економічного явища;

5) виклик 2—3 студентів, що виходять за двері, 1—2 хв. готують власні питання до групи по відповідній темі курсу, повертаються та ставлять підготовлені ними питання групі студентів;

6) прохання принести студента крейду, ганчірку, стілець або витерти брудну дошку, під час чого студент повинен згадати зміст якогось економічного закону, видатних вчених-економістів або ж формулу.

Зрозумілим є те, що усе зазначене дає можливість отримати навчальний ефект лише за умови, що студенти, кінетична пам'ять яких активізується викладачем, внутрішньо мотивовані до отримання знань.

Н. Д. Гетманцева, канд. екон. наук, доц.,
кафедра менеджменту

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ІННОВАЦІЙНОГО ТИПУ

Динамічний розвиток економіки України, суттєве поліпшення якості життя широких верств населення впродовж відносно короткого часу, зміцнення позицій у міжнародному співтоваристві, можливе, головним чином, на засадах реалізації Національної інноваційної системи.

Послідовне впровадження стратегії інноваційного розвитку України забезпечать системність і комплексність у проведенні державної інноваційної політики. Впродовж найближчих років має бути створена інституційна інфраструктура ринкової економіки та активізована інвестиційна діяльність для технологічної модернізації виробничої та сировинної бази, структурної перебудови всього господарського комплексу країни.

Реалізація середньострокових пріоритетів інноваційної діяльності в Україні передбачає упорядкування роботи технологічних парків, створення сучасних наукових центрів та лабораторій при корпораціях, новітню інноваційну інфраструктуру і інформаційні банки технологій, спеціальні інноваційні фонди із залученням інституціональних інвесторів комерційних банків. Відповідно до такого бачення функціонування національної економіки суттєвого вдосконалення потребує система управління і координації інноваційної діяльності інноваційними проектами і програмами.

Така траєкторія розвитку національної економіки потребує принципово нової підготовки фахівців економічного і управлінського спрямування. Безперечно, позитивні набути останніх років, пов'язаних із запровадженням Булонської декларації, створили підґрунтя для формування професійних компетенцій, яких потребує ринкова економіка. Сучасний фахівець з економіки та менеджменту стає дійсно успішним за умов постійного і безперервного розвитку, орієнтації на динамізм середовища. Його діяльність покликана забезпечувати успішність і тривалість існування організації, накопичення нею інноваційного потенціалу і цілеспрямованості на найсучасніші знання, вміння їх застосовувати з високою ефективністю.

Активне засвоєння набутих знань, формування причинно-наслідкового мислення, пошук нестандартних підходів до вирішення конкретних проблемних ситуацій при опрацюванні навчально-методичних матеріалів формують сучасний креативний тип менеджера. Такий студент, а в подальшому молодий фахівець цілком підготовлений для впровадження інноваційних проектів і програм на різних рівнях макро- і мікроекономіки. Інноваційний підхід до діяльності менеджера виявляється у здатності мобілізувати свої професійні якості на як найкраще бачення та оцінку змін системи цінностей, інтересів і мотивів, установок та умов діяльності працівника у об'єкті управління, а також самої системи управління. Сучасні умови підвищеного динамізму економічного розвитку, конкуренції і ускладнення

соціально-психологічної діяльності людини вимагають поглибленого їх вивчення і оцінки змін на засадах глибоких досліджень.

Дослідження соціально-економічних систем і впровадження інноваційних напрямів їх розвитку мають свої особливості щодо методології і організації їх проведення та використання результатів. Цими особливостями необхідно володіти, знати і враховувати при проведенні досліджень у практиці управління. Прищеплення знань і навичок дослідницького процесу з подальшим вмінням їх ефективно використовувати в своїй діяльності здійснюється за допомогою вивчення на магістерському рівні нормативної дисципліни «Методологія наукових досліджень».

Методологія наукового дослідження передбачає з'ясування його цілей, підходів, принципів та вибору конкретних методів. Саме від правильності побудови методології дослідження залежить ефективність і практична його значущість. Чітке розуміння характеру цілей дослідження (вони можуть бути стратегічними, тактичними або локальними) дозволяє визначити підходи, орієнтири (обмеження) та методи дослідження. Вміння застосовувати багатий арсенал загальнонаукових, емпіричних та специфічних методів впливає на практичну ефективність проведення дослідження.

Найбільш ефективними сучасними методами дослідження в сфері менеджменту є тестування, експертні оцінки, соціометричний аналіз, параметричне та імітаційне моделювання. Інноваційний менеджер має досконало володіти ними, оскільки за таких підходів до вивчення проблем розвитку управління вдається краще зрозуміти їх витoki і справжній зміст.

Студенти-магістранти та фахівці-менеджери повинні вміти завершити дослідження розробкою і обґрунтуванням кращого варіанту програми вдосконалення, модернізації або реконструкції системи управління підприємства або організації, представити комплекс характеристик і параметрів, які підтверджують ефективність запропонованих управлінських рішень.

У майбутнього менеджера, а також у управлінського персоналу в цілому має сформуватися інноваційний і дослідницький потенціал, який спирається на освіту, передові інформаційні технології, визначається структурою знань, навичками творчої діяльності, типом професійного мислення. Тільки менеджери дослідницького типу, а не рутинні виконавці розпоряджень вищого керівництва, здатні втілити інноваційний напрям розвитку економіки України.